

VRAGEN

door de leden van de raad gesteld overeenkomstig artikel 38 van het Reglement van Orde voor de vergaderingen van de raad van de gemeente Groningen.

2011 – Nr. 13.

VRAGEN van GroenLinks van de heer V.G.F. Möhlman betreffende hulp aan kinderen in conflictsituaties.
(Binnengekomen: 15 februari 2011.)

Op 3 februari 2011 berichtte het Dagblad van het Noorden dat kinderen vaak de dupe zijn bij omgangsregelingen na, of tijdens conflictsituaties. Kinderen die getuige zijn (geweest) van geweld tussen hun ouders hebben een grote kans om later zelf ook slachtoffer of dader te worden van huiselijk geweld, zo blijkt uit onderzoek. Kinderen horen en zien meer dan je denkt. Ze voelen spanningen feilloos aan, willen dat het geweld stopt en voelen zich ook verantwoordelijk voor wat er gebeurt. De negatieve gevolgen voor het kind uiten zich in angst, somberheid en gebrek aan zelfvertrouwen. Ook ontstaan er psychosomatische- en gedragsproblemen en vertonen ze sociaal ongewenst gedrag, hun schoolprestaties zijn slechter en ze roken, drinken en blowen meer en eerder dan andere kinderen.

In 2010 was het Advies- en Steunpunt Huiselijk Geweld (ASHG) betrokken bij ongeveer 692 gezinnen, waar sprake was van huiselijk geweld. Bij een kwart van de gevallen gaat het om gescheiden partners, zo meldt het ASHG gisteravond tijdens een film- en gespreksavond over dit onderwerp. In totaal waren 791 kinderen getuige van geweld tussen hun ouders. De verantwoordelijkheid voor deze kinderen werd in 2010 gedragen door vier kindhulpverleners.

Collegebeleid

De extra aandacht voor kinderen in huiselijk geweldsituaties is een specifiek speerpunt in het collegeprogramma 2010 -2014. Het College gaf onder andere in de *'Collegebrief stand van zaken aanpak huiselijk geweld'* van 10 november 2010 meer aandacht te willen besteden aan deze kwetsbare groep. Dezelfde maand presenteerde de gemeente de beleidsnota *'De Groninger aanpak van (huiselijk) geweld in afhankelijkheidsrelaties'*. Hulp aan kinderen wordt hierin afhankelijk gemaakt van gemeentelijke afspraken.

Visie en aanpak

Tijdens de film- en gespreksavond van 14 februari 2011 constateerden het ASHG en overige welzijnsorganisaties dat de hulpverlening aan kinderen, voor zover beschikbaar, onder druk staat. Er zijn te weinig kindhulpverleners om aan al deze kinderen hulp te bieden. Om het aantal kindhulpverleners uit te breiden biedt de Groninger aanpak wel uitgangspunten, maar nog geen concrete acties. Op de avond werd tevens aan gemeentelijke en provinciale overheden gevraagd om een gezamenlijke visie op deze problematiek te ontwikkelen.

GroenLinks wil dat de gemeente actief blijft in het bestrijden van huiselijk geweld en specifiek aandacht gaat besteden aan deze kinderen. Vroegtijdige signalering en aanpak betekenen dat deze kinderen aanzienlijk meer kans hebben op een gezonde ontwikkeling, dan wanneer we wachten tot een van gezinsleden zelf aan de noodrem trekt.

Graag zou Groenlinks van het College willen vernemen wat er aan bovenstaand probleem wordt gedaan en dit leidt tot de volgende vragen:

1. Hoe is de hulpverlening aan deze kinderen op dit moment georganiseerd? Welke organisaties en hulpverleners zetten zich op dit moment in, en wat is daarbij de rol van de gemeente?
2. Herkent het College het beeld dat adequate hulpverlening aan deze kinderen wordt belemmerd door het ontbreken van een duidelijke visie en afstemming op beleid?
3. Is het College bereid deze visie en afstemming snel en goed tot stand te brengen? Zo ja, hoe?
4. Is het College bereid hierbij de samenwerking te zoeken met andere gemeentelijke en provinciale overheden, welzijnsinstellingen en justitie?
5. Is het College bereid de gemeenteraad op korte termijn in te lichten over de beschikbare financiële middelen voor deze specifieke hulpverlening, en tegelijkertijd zijn analyse te geven van de haalbaarheid van de hierboven genoemde ambities in relatie tot beschikbare middelen? Zo ja, op welke termijn kan de raad deze informatie tegemoet zien? Zo nee, waarom niet?

Het college beantwoordt de vragen als volgt:

Groningen, 8 maart 2011.

1. Organisatie hulpverlening: bij meldingen van de politie van huiselijk geweld in de stad Groningen worden deze kinderen binnen 24 uur begeleid door een kindwerker van St. Toevluchtsoord. In de overige gemeenten in de provincie gebeurt dit alleen als er sprake is van een huisverbod. Bij directe mishandeling van kinderen wordt direct Bureau Jeugdzorg ingeschakeld om de kinderen uit huis te plaatsen. Na hulp van de kindwerker kan het kind bij gebleken ernstige problematiek doorverwezen worden naar Bureau Jeugdzorg. Bij lichtere problematiek hebben we afgesproken dat de begeleiding wordt overgenomen door het Centrum voor Jeugd en Gezin (CJG). 2011 zien wij hierbij als een overgangsjaar. Naast deze hulpverlening worden er cursussen "vingers in je oren" voor kinderen gegeven.

Rol gemeente: de gemeente Groningen heeft twee rollen.

- o Rol 1: als gemeente hebben we de ambitie extra aandacht te hebben voor kinderen die getuige zijn van huiselijk geweld. Hiervoor hebben we in 2011 €100.000,- aan veiligheidsmiddelen ingezet om deze ambitie te realiseren. Dit betekent dat de kindwerkers van St. Toevluchtsoord kunnen worden ingezet.
- o Rol 2: als centrumgemeente hebben we de taak om regie te voeren over de aanpak van huiselijk geweld in de regio. De centrumgemeente heeft daarbij de verplichting om een Advies en Steunpunt Huiselijk Geweld (ASHG) te

laten functioneren. De centrumgemeente Groningen heeft geen zeggenschap over de inzet van middelen van de Groninger gemeenten. Gezamenlijk proberen de Groninger gemeenten tot een aanpak te komen. Wij registreren dit overleg en zetten daarbij de daarvoor bestemde middelen van het Rijk in.

2. Wij herkennen dit beeld gedeeltelijk. Er ligt een duidelijke beknopte visie van de aanpak van huiselijk geweld, waarbij er een duidelijke plaats in de systeem aanpak is voor de kinderen. Wij hebben in de provincie Groningen gekozen voor speciale aandacht voor het kind dat getuige is van huiselijk geweld. De afstemming van beleid binnen de provincie Groningen is lastiger, want vanaf 2011 heeft de provincie geen geld meer beschikbaar gesteld voor deze hulpverlening.
3. Ja, voor de stad Groningen is het doel dat in de loop van het jaar het CJG in staat moet zijn om de hulpverlening aan deze kinderen van St. Toevluchtsoord over te nemen. St. Toevluchtsoord is bereid om expertise en eventueel personeel over te dragen. Door deze overdracht is de hulpverlening aan deze kinderen ingebed in de reguliere hulpverlening. Voor de Groninger gemeenten ligt dit ingewikkelder. We pleiten voor deze hulpverlening, omdat dit onderdeel uitmaakt van onze aanpak van huiselijk geweld. Groninger gemeenten erkennen de noodzaak om deze kinderen hulp te bieden maar verschillen in de wijze waarop dit zou moeten plaatsvinden. Bovendien vinden ze de financiering van deze hulpverlening een taak voor de provincie Groningen. De provincie Groningen heeft deze hulpverlening tot eind 2010 betaald. De provincie is niet bereid deze hulp verder te financieren, ondanks dat getuige zijn van huiselijk geweld een vorm van kindermishandeling is en dus gemeld moet worden bij Bureau Jeugdzorg.
4. Vanuit onze regietaak als centrumgemeente doen we dit voortdurend. Daarin zijn financieringsschotten (provincie, justitie en gemeente) meer belemmerend dan visieverschillen. Het is voortdurend laveren om tot (gezamenlijke) resultaten te komen. Wij hebben door onze consequente aanpak van huiselijk geweld in de stad een voorbeeldfunctie naar de andere gemeenten en financiers.
5. Ja, dit doen wij voor de zomer. Dan is er meer duidelijk over het meerjaren integraal jeugdbeleid en de aanpak van huiselijk geweld binnen dit beleid.